

РЕШЕНИЕ

№ 3731

гр. София, 06.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 06.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **12726** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.197, ал.2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка с чл.121, ал.2 от ДОПК. Образувано е по жалба на [фирма],[ЕИК], [населено място], район „И.“[жк], [жилищен адрес]00, представлявано от управителя К. Е. М., срещу Решение №ПО-119/02.12.2021г. на директора на ТД на НАП [населено място], с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх. №С210022-023-0003045/10.11.2021г., издадено на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, от П. Ц., главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., Дирекция "Събиране".

Според жалбоподателя решението е незаконосъобразно, тъй като в него не се съдържат аргументи, доказващи необходимостта от направеното обезпечение. Настоява, че публичният изпълнител не е изложил мотиви, които да основават обезпечителната нужда, съгласно изискванията на чл.195, ал.2 от ДОПК като по този начин не е спазена формата на акта, съгласно чл. 196, ал. 1, т. 3 от ДОПК. Твърди, че дружеството има задължения за плащане на трудови възнаграждения, осигурителни вноски, наем на помещенията, където извършва дейността си, периодични плащания към доставчици и други. Твърди, че не е изяснено защо органът по приходите е преценил, че събирането на предполагаемите публични задължения ще бъде невъзможно или затруднено. Счита, че не е извършена проверка на материалните активи и паричните потоци на дружеството с оглед преценка на необходимостта от

налагане на обезпечителната мярка, както и такава доколко налагането и няма да доведе до сериозно възпрепятстване дейността на дружеството. Иска отмяна на ПНПОМ изцяло.Претендира разноски.

Ответникът моли за отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени оспорвания административен акт, взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, приема за установено следното:

Предмет на оспорване е Решение №ПО-119/02.12.2021г. на директора на ТД на НАП [населено място], с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх. №С210022-023-0003045/10.11.2021г., издадено на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, от П. Ц., главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., Дирекция "Събиране".

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл.197, ал.2 от ДОПК, от лице, имащо интерес от обжалване и при изчерпан административен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна. Съображенията за това са следните:

С искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПОМ) №Р-22221221006077-039-001/05.11.2021г. е направено предложение да бъдат наложени мерки за предварително обезпечаване на задълженията на [фирма], които ще бъдат установени в резултат на ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221221006077-020- 001/29.10.2021. Посочен е очакваният размер на задължението - 39990,18лв. –главница, плюс лихва в размер на 2887,36 към 05.11.2021г.

Въз основа на Искането, на 05.11.2021г. от главен публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място], П. Ц., е издадено процесното постановление за налагане на предварителни обезпечителни марки, с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити в [фирма] и в [фирма] за сумата от 42877,54 лв. Същото е мотивирано с това, че ще се затрудни събирането на публично вземане в предполагаем размер на задължението от 42877,54 Олв./четиридесет и две хиляди осемстотин седемдесет и седем лева и петдесет и четири стотинки /- в т.ч. главница от 39990,18 лв. и лихви в размер на 2887,36 лв. към 05.11.2021г.

Срещу Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е подадена жалба по административен ред, доводите в която са идентични с тези в настоящото производство.

Административният орган е разгледал жалбата и приложените към

административната преписка доказателства и в резултат е потвърдил ПНПОМ с Решение №ПО-119/02.12.2021г. на директора на ТД на НАП [населено място] .

В същото е посочено, че налагането на предварителни обезпечителни мерки представлява самостоятелно производство и се развива успоредно с образувано ревизионното производство. То няма характер на същинско принудително изпълнение, а по - скоро е гаранция за бъдещо, предвид факта, че тези мерки се налагат във фазата на процеса, когато все още задължението не е ликвидно и изискуемо, но в същото време е дадена законова възможност на органа по приходите при установяване на обстоятелства по чл.121, ал.1 от ДОПК да предприеме мерки за предварително обезпечаване на вземанията, какъвто е и настоящият случай.

Административният орган е приел, че налагането на предварителните обезпечителни мерки е необходимо, тъй като няма данни за налични и индивидуализирани активи на жалбоподателя, нито данни за актуална балансова стойност, документи за собственост и местонахождение на активи, които да се използват за обезпечение на бъдещите задължения, дружеството не притежава недвижими имоти и МПС, а очакваният размер на задълженията е в големи размери-42877,54 лв. (главница и лихви).

В оспореното решение са изложени допълващи мотиви досежно необходимостта от налагане на обезпечителните мерки, както и относно това, че се касае за изключение от правилото за обезпечаване само на изискуеми и установени вземания. Посочено е още, че при предприемане на действия по предварително обезпечение публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност по отношение размера на предполагаемото задължение. В тази връзка правилно възраженията на жалбоподателя са преценени като неоснователни. Мотивите в потвърдителното решение на директора на ТД на НАП – С. съставляват мотиви на акта, съгласно ТР № 4/75 на ВКС.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното Решение, съдът намира, че то е издадено от компетентния съгласно чл.197, ал.1 ДОПК административен орган и в рамките на неговите правомощия, при спазване на административнопроизводствените правила и в необходимата форма. Същото се отнася и до контролирания с обжалваното Решение акт, а именно - потвърденото ПНПОМ.

Съобразно разпоредбата на чл.197, ал.3 ДОПК съдът отменя наложената обезпечителна мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; не съществува изпълнително основание и не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл.121, ал.1 ДОПК и чл.195, ал.5 ДОПК. Тази правна регламентация предопределя и обхвата на съдебната проверка.

Съдът намира ,че не е налице първата предпоставка за отмяна ПНПОМ, доколкото липсват доказателства длъжникът да е представил обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа.

На следващо място, не са налице хипотезите на чл. 195, ал. 5 от ДОПК, тъй като

обезпечителните мерки са предварителни, т. е. не се предприемат за обезпечаване на вече установени и изискуеми публични вземания и следователно не е приложимо изискването за съществуване на изпълнително основание.

Ето защо, съдът намира, че в настоящия случай не са налице основания за отмяна на наложените предварителни обезпечителни мерки по смисъла на чл. 197, ал. 3 от ДОПК. От една страна, длъжникът не е представил обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа. От друга страна, публичният изпълнител е спазил условията по чл. 121, ал. 1 от ДОПК за налагане на предварителните обезпечителни мерки - до него е направено мотивирано искане от органа по приходите; наложеният заповест е с цел предотвратяване извършването на разпореждане с наличните и постъпващи суми по банкови сметки и депозити, вследствие на което събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Съдът споделя становището на ответника, че наложените обезпечителни мерки няма да затруднят сериозно дейността на жалбоподателя, доколкото заповестта е наложен върху банкови сметки, по които е налице първоначална информация за наличието на парични средства, които са достатъчни да покрият частично задължението.

В тази връзка, съдът съобрази и това, че по искане на жалбоподателя е издадено разпореждане от 14.12.2021г. / л.194/ за разрешение за извършване на неотложни плащания за задължения по трудови договори, суми по договори, свързани с основната дейност, за наем и за изплащане на задължения към НАП. Горното опровергава тезата на жалбоподателя, че наложената обезпечителна мярка сериозно затруднява дейността му.

Въпросът относно размера на предполагаемите публични задължения на задълженото лице, не следва да бъде обсъждан в настоящото производство, доколкото същият е от компетентността на органа по приходите, извършващ ревизията и за когото възниква задължение за изготвяне на ревизионен доклад и ревизионен акт съгласно нормите на ДОПК. Доколкото съответните задължения на ревизирувания субект за проверявания период се установяват в рамките на самото ревизионно производство, законодателят е регламентирал друг ред за разглеждане на евентуалните възражения по наличието или размера на тези задължения, е недопустимо произнасяне по тях в настоящото производство. Независимо от това, съдът съобрази, че в хода на настоящото производство бе представен като писмено доказателство РД № Р-22221221006077-092-001 /24.03.2022г. От същия се установява, че за [фирма],[ЕИК], [населено място], органите са направили предложение за установяване на данъчни задължения в размер на 42835,57лв., включваща главница и лихва изчислени към 24.03.2022г.

Както бе посочено по-горе, целта на предварителните обезпечителни мерки е да се предотврати извършването на сделки и действия с имуществото на задълженото лице, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Същевременно съгласно чл.195, ал.2 от ДОПК обезпечение се извършва, когато без

него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително, когато е разсрочено или отсрочено. Разгледани във взаимовръзка, тези норми навеждат на извода, че налагането на предварителни обезпечителни мерки се извършва по преценка на органите по приходите. Доколкото ПНПОМ представлява индивидуален административен акт, то съгласно нормата на чл.59, ал.1, т.4 АПК при издаването му следва да бъдат посочени фактическите и правни основания за това.

В случая, съдът намира, че са посочени правните основания и конкретните факти, конкретната съпоставка, от която е изведено заключението за наличие на опасност за затруднение удовлетворяване на евентуалното вземане на Държавата с оглед евентуалния бъдещ размер. Съдът намира, че е съобразено изискването на чл.121, ал. 3 от ДОПК, съгласно което предварителните обезпечителни мерки следва да се налагат върху активи, обезпечаването на които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето или ако това не е възможно, налагането им да не води до нейното спиране.

В тази връзка следва се посочи, че цитираната в жалбата съдебна практика е неотнормирана, доколкото не е налице идентитет между наложените обезпечителни мерки, дейността на данъчнозадължените лица, наличните активи и размери на предполагаемите задължения. В настоящия случай е наложена предварителна обезпечителна мярка върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Жалбоподателят, след наложените мерки е в състояние да извършва търговска дейност, да получава материални приходи от нея и след съответното разрешение да извършва неотложни плащания с цел обичайната си търговска дейност. За да пристъпи към налагането на посочената обезпечителна мярка публичният изпълнител е приел, че няма данни за налични други активи, които биха обезпечили бъдещите задължения на дружеството. Информация за притежаваните ДМА е изисквана от ревизираното лице и е констатирана липса на ДМА. Извършени са процесуални действия по установяване на тези обстоятелства и е направен извод за липса на активи. Събрани са данни за имущественото състояние на ревизираното лице, като е ясно по какъв начин органът по приходите е достигнал до извода, че размерът на сумите по банковите сметки на дружеството е по-малък от този на предполагаемите задължения.

Предвид изложеното, съдът споделя становището, изразено в ПНПОМ и потвърждаващото го решение, че наложената обезпечителна мярка - запор върху банкови сметки на дружеството е единствено възможната, с оглед реализиране целите на производството по предварително обезпечение.

В заключение, съдът намира, че в хода на налагане на предварителните обезпечителни мерки не е допуснато нарушение на процесуалните правила. Оспореният акт е издаден в съответствие с материалния закон и неговата цел. При постановяване на процесното постановление и потвърждаващото го решение, са били налице всички законови предпоставки на чл.121 ал.1 от ДОПК за налагане на предварителни обезпечителни мерки. При определяне на техния вид и обем са съобразени размера на предполагаемите задължения, имущественото състояние на ревизираното лице, обезпечителната нужда, както и дали доколко налагането на обезпечителни мерки ще

затрудни дейността на ревизираното лице.

Предвид изложеното, жалбата като неоснователна и недоказана следва да бъде оставена без уважение, а оспореното Решение - потвърдено.

С оглед изхода на спора и своевременно стореното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски по делото във вид на юрисконсултско възнаграждение, същото следва да бъде уважено.

Производството по чл.197, ал.2-4 от ДОПК е особено производство, различно от производството по обжалване на ревизионните актове, поради което специалната разпоредба на чл.161, ал.1, изр.3 от ДОПК е неприложима, а възнаграждението за юрисконсулт е дължимо на основание субсидиарното приложение на чл.78, ал. 8, във връзка с ал. 3 от ГПК и следва да бъде определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Според последната разпоредба по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100лв. до 200лв. С оглед фактическата и правна сложност на делото съдът намира, че в случая дължимото възнаграждение за юрисконсулт следва да бъде определено в размер на 100 лева. (сто лева).

По изложените съображения и на основание чл.197, ал.4, във връзка с чл.197, ал.3 от ДОПК, във връзка с чл.121, ал.2 от ДОПК, Административен съд – София [населено място] отделение, 18 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма],[ЕИК], [населено място], район „И.“[жк], [жилищен адрес]00, представлявано от управителя К. Е. М., срещу Решение №ПО-119/02.12.2021г. на директора на ТД на НАП [населено място], с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх. №С210022-023-0003045/10.11.2021г., издадено на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, от П. Ц., главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., Дирекция "Събиране", като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА [фирма],[ЕИК], [населено място], район „И.“[жк], [жилищен адрес]00, представлявано от управителя К. Е. М. да заплати на Териториална дирекция на НАП – С. сумата от 100 лева. (сто лева) съдебно - деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

